Р Е Ш Е Н И Е
№ 43066

гр. София, 03.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Второ отделение 52 състав,** в публично заседание на 21.10.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **6443** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК, вр. чл.39, ал.1 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ и чл.79, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните / ОРЗД).

Образувано е по жалба на Ж. М. П. от [населено място], подадена чрез пълномощника адв. М. В. М. (Еднолично адвокатско дружество „М.“), срещу изричен отказ на „СИТИ КЕШ“ ООД, [населено място], обективиран в отговор от 07.05.2026 г., постановен по заявление от 08.04.2026 г. за упражняване на права по чл.15 и чл.20 от ОРЗД, в частта, с която е отказано предоставянето на копия от документите – носители на лични данни (договори за кредит, стандартни европейски формуляри, погасителни планове и съпътстваща документация), въз основа на които администраторът обработва личните му данни за периода от 08.04.2021 г. до 08.04.2026 г.

В жалбата са изложени доводи за материална незаконосъобразност на оспорения отказ и несъответствието му с целта на закона – отменителни основания по чл.146, т.4 и т.5 от АПК. Жалбоподателят поддържа, че съгласно чл.15, §1 и §3 от ОРЗД и практиката на Съда на Европейския съюз (СЕС) по дело C-487/21 и дело C-307/22, правото на достъп до лични данни включва задължение за администратора да предостави точна и разбираема реплика на всички обработвани лични данни в техния пълен контекст, включително копия от цели документи и извлечения от тях, когато това е необходимо за ефективното упражняване на правата на субекта на данни и проверката на законосъобразността на обработването. Твърди се, че съображение 63 от ОРЗД гарантира правото на субекта да се осведоми за правното основание и целите на

обработването, като разполагането с предходен екземпляр от договора не ограничава правото му на достъп по ОРЗД. Посочва се, че исканите документи не съдържат защитени данни на трети лица, а евентуалното им наличие обосновава единствено заличаване (анонимизиране), а не пълен отказ за предоставяне. В условията на евентуалност се прави искане за обявяване на нищожност на отказа поради липса на компетентност на лицето, подписало отговора (юрисконсулт Ц. Б.), без към него да са представени доказателства за представителна власт. Претендира се отмяна на отказа, връщане на преписката със задължителни указания за предоставяне на документите, както и присъждане на сторените по делото разноски, включително адвокатско възнаграждение по реда на чл.38, ал.2 от Закона за адвокатурата (ЗАдв).

Ответникът1 „СИТИ КЕШ“ ООД, чрез процесуалния си представител юрисконсулт Ц. Б., в писмен отговор на жалбата, придружително писмо към административната преписка и допълнително становище от 20.07.2026 г., оспорва жалбата като процесуално недопустима, а по същество – като неоснователна. Поддържа, че искането на жалбоподателя не представлява надлежно упражняване на право на достъп до лични данни по чл.15 или преносимост по чл.20 от ОРЗД, а цели снабдяване с писмени доказателства за нуждите на бъдещи гражданскоправни спорове, поради което не е възникнало административно производство по чл.39 от ЗЗЛД и липсва индивидуален административен акт, подлежащ на съдебен контрол по АПК. Твърди, че чл.15, § 3 от ОРЗД задължава администратора да предостави копие от личните данни, а не материален субстрат на договорите, като с изпратената подробна справка и извадка от договор дружеството е изпълнило изцяло задълженията си. Излага доводи за злоупотреба с право по смисъла на чл.12, §5 от ОРЗД и практиката на СЕС по дело C-526/24, като се позовава на мащабното пълномощно на адвоката пред множество финансови институции. Относно компетентността потвърждава, че отговорът е издаден от името на дружеството чрез надлежно упълномощения юрисконсулт Б., като представя изрично пълномощно. Претендира оставяне на жалбата без разглеждане и прекратяване на производството, евентуално отхвърляне на жалбата и присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

По делото са събрани писмени доказателства. Приложена е в заверено копие административната преписка. От КЗЛД е изискана информация дали до Комисията е подадена жалба от Ж. М. П. от [населено място] за извършено нарушение на правата му по чл.15 и чл.20 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейският парламент и Съвета от страна на „СИТИ КЕШ“ ООД, [населено място], съответно ако към датата на отговора има образувано такова производство, да се удостовери на която дата е подадена жалба от Ж. М. П. до Комисията, включително и дали по подадената жалба има постановено решение от КЗЛД и влязло ли е в сила. Постъпил е отговор, че не е налице висящо или приключило производство пред КЗЛД, инициирано от Ж. М. П. срещу „СИТИ КЕШ“ ООД, [населено място].

Административен съд - София-град, в настоящия съдебен състав, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

На 08.04.2026 г. оспорващият Ж. М. П., чрез пълномощника си адв. М. В. М., е подал по електронен път до „СИТИ КЕШ“ ООД искане на основание чл.15 и чл.20 от ОРЗД, в качеството му на субект на данни. Със заявлението е поискана пълна информация дали дружеството обработва лични данни на лицето за периода от 08.04.2021 г. до 08.04.2026 г., целите на обработването, категориите лични данни, получателите и категориите получатели, пред които данните са разкрити, както и предоставяне на копие от личните данни в процес на обработване. Изрично е направено искане за предоставяне по електронен път на копие от всички носители на лични данни на доверителя за посочения 5-годишен период – договори, стандартни европейски

формуляри (СЕФ), погасителни планове и др., с цел извършване на проверка на законосъобразността на обработването. Към искането е приложено адвокатско пълномощно от 19.01.2026 г., с което П. изрично е упълномощил Еднолично адвокатско дружество „М.“ с права по т.2, т.4 и т.5 да го представлява пред финансови институции, включително изрично посоченото „Сити Кеш“ ООД, да упражнява всички негови права по ОРЗД и да получава всякаква информация във връзка с личните му данни по ОРЗД.

В срока по чл.12, §3 от ОРЗД, на 07.05.2026 г. по електронна поща до пълномощника на заявителя е изпратен писмен отговор, подписан с квалифициран електронен подпис от юрисконсулт Ц. Б.. В отговора е развито становище за липса на надлежно упражнено право по чл.15 и чл.20 от ОРЗД, тъй като искането било насочено към получаване на документи, а не на лични данни, и обективно целяло събиране на доказателства за граждански производства в заобикаляне на процесуалните правила. Посочено е, че еднообразен екземпляр от договора за кредит е бил предоставен на лицето при сключването му по реда на чл.10 от ЗПК, че администраторът не дължи материален субстрат на документите и че искането за СЕФ и договори е извън материалния обхват на ОРЗД. Посочено е също, че отговорът не представлява индивидуален административен акт и не формира производство по чл.39 от ЗЗЛД. Наред с това, „под формата на добросъвестно изпълнение“, дружеството е посочило категориите лични данни на П. (идентификационни, контактни и финансови данни), целите и правните основания на обработването (чл.6, §1, б. „б“, „в“ и „е“ от ОРЗД), категориите получатели и 5-годишния срок на съхранение. Предоставена е и извадка от текст на договор за потребителски кредит („Чл. 2. Данни за Кредитополучателя: Ж. М. П., ЕГН: [ЕГН], Клиентски номер: 1511858...“), като изрично е отказано предоставянето на пълни копия от договорите за кредит, стандартните европейски формуляри, погасителните планове и съпътстващата документация.

По делото е представено пълномощно от 28.05.2026 г. (и презаверено на 03.07.2026 г.), издадено от управителя на „Сити Кеш“ ООД Н. П., съгласно т.10 от което юрисконсулт Ц. Б. е изрично упълномощена от името и за сметка на дружеството да изготвя, подписва и изпраща отговори по заявени права на субекти на данни по смисъла на ОРЗД. В допълнителното си становище от 20.07.2026 г. ответникът изрично потвърждава, че отговорът от 07.05.2026 г. изхожда от дружеството-администратор чрез посочения юрисконсулт.

От приетата по делото Справка за кредитна задлъжнялост от Централния кредитен регистър (ЦКР) към БНБ от 22.01.2026 г. се установява, че „Сити Кеш“ ООД е подавало данни в регистъра относно кредитни правоотношения с участието на жалбоподателя П. (по кредити с идентификатори № 1139566 и № 1027414).

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е в преклузивния 14-дневен срок по чл.149, ал.1 от АПК, считано от уведомяването на 07.05.2026 г., от активно легитимирано лице – субект на данни и адресат на неблагоприятен за правната му сфера отказ, пред компетентния административен съд по постоянния му адрес.

Неоснователни са възраженията на ответника за липса на годен за оспорване административен акт. Съгласно чл.39, ал.1 от ЗЗЛД, при нарушаване на правата му по ОРЗД и по този закон, субектът на данни може да обжалва действия и актове на администратора и на обработващия лични данни пред съда по реда на АПК. Специалният законов ред по чл.39 от ЗЗЛД, вр. чл.79, параграф 1 от ОРЗД предвижда директен съдебен контрол за законосъобразност върху актовете и действията на администраторите на данни, независимо от техния публичноправен или частноправен статут. Обстоятелството, че ответникът е търговско дружество, не изключва подлежането на неговите откази на съдебен контрол, нито изисква отказът да представлява

властническо волеизявление по смисъла на общата норма на чл.21 от АПК. Преценката дали искането попада в обхвата на чл.15 от ОРЗД и дали администраторът е бил длъжен да предостави търсените данни и документи съставлява въпрос по съществото на правния спор, а не по допустимостта на жалбата. По делото е установено и отсъствието на отрицателната процесуална предпоставка по чл.39, ал.4 от ЗЗЛД, тъй като пред КЗЛД няма образувано паралелно производство за същото нарушение.
Разгледана по същество, жалбата е и основателна.
Съгласно изричната разпоредба на чл.168, ал.1 АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен, въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт, на всички основания по чл.146 АПК, като съгласно ал.2 на същия член съдът обявява нищожността на акта, дори да липсва искане за това.
Между страните не е спорно, че между жалбоподателя и „СИТИ КЕШ“ ООД, [населено място] са били налице облигационни отношения, възникнали по силата на сключени договори за паричен заем, като оспорващият е субект, чиито лични данни са обработвани от дружеството – ответник и в това си качество има право на достъп до обработваните му от администратора лични данни, съгласно чл. 15 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Регламент 2016/679).
Ответникът „СИТИ КЕШ“ ООД, [населено място] попада в хипотезата на определението по чл.4, т.7 от Регламент 2016/679, съгласно която "администратор" означава физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или друга структура, която сама или съвместно с други определя целите и средствата за обработването на лични данни; когато целите и средствата за това обработване се определят от правото на Съюза или правото на държава членка, администраторът или специалните критерии за неговото определяне могат да бъдат установени в правото на Съюза или в правото на държава членка.
Предвид горното, за ответното дружество, като администратор на лични данни, е съществувало нормативно установено задължение да се произнесе по подаденото от жалбоподателя искане, като с оглед разпоредбата на чл. 12, § 3 от Регламент 2016/679, информация относно действията, предприети във връзка с искане по членове 15-22, е следвало да бъде предоставена без ненужно забавяне и във всички случаи в срок от един месец от получаване на искането. Именно в този срок администраторът на лични данни се е произнесъл по искането, като изрично е отказал да предостави копие от всички поискани носители на лични данни за посочения период.
На първо място, съдът дължи произнасяне по направеното в условията на евентуалност искане за прогласяване на нищожност на оспорения отказ поради липса на компетентност на издателя. Искането е неоснователно. Задължението за произнасяне по чл.12 и чл.15 от ОРЗД лежи върху администратора на лични данни. Когато администраторът е юридическо лице, той формира и изразява воля чрез своите органи на управление или чрез надлежно овластени пълномощници. За разлика от длъжностното лице по защита на данните по чл. 37–39 от ОРЗД, чиито функции са нормативно определени като независими и консултативни и което не притежава представителна власт спрямо трети лица, юрисконсултът на търговското дружество може валидно да бъде упълномощен от законния представител да подписва и изпраща отговори по заявления на субекти на данни. По делото е представено надлежно писмено пълномощно, издадено от управителя на „Сити Кеш“ ООД, с което юрисконсулт Ц. Б. е изрично упълномощена с правото по т.10 да подписва и изпраща отговори по заявления по ОРЗД, като волеизявлението е изрично

препотвърдено от дружеството. Следователно отказът е издаден от надлежно оправомощено лице, действало от името на администратора, поради което не страда от порок, водещ до неговата нищожност.
При издаване на оспорения акт е спазена установената писмена форма, като са изложени съображенията, мотивирали администратора на лични данни да издаде оспорения отказ.
В хода на проведеното производство не се твърди и не се установява да са допуснати нарушения на процесуалните правила.
Спорният по делото въпрос е дали при отправено искане на основание чл.15 и чл.20 от Регламент (ЕС) 2016/679 за предоставяне на информация относно обработването на лични данни, администраторът на лични данни дължи предоставяне и на самите носители на тези данни.
Съгласно чл.15, §1 от ОРЗД, субектът на данни има право да получи от администратора потвърждение дали се обработват лични данни, свързани с него, и ако това е така, да получи достъп до данните и съответната съпътстваща информация по букви „а“ – „з“. Според чл.15, §3, изречение първо от ОРЗД, администраторът предоставя копие от личните данни, които са в процес на обработване.
В случая, жалбоподателят е отправил надлежно искане по чл. 37б от ЗЗЛД до „СИТИ КЕШ“ ООД, [населено място], в качеството му на администратор на лични данни. Искането е свързано с упражняване на права по чл. 15 от Регламент 2016/679 и по силата на чл.15, §3 от Регламент 2016/679, администраторът е длъжен да предостави копие от обработваните от него лични данни на заявителя.
С Решение от 04.05.2023 г. по дело C-487/21 (Цsterreichische Datenschutzbehцrde и CRIF) Съдът на Европейския съюз е дал задължително тълкуване на чл.15, §3 от ОРЗД, според което правото да се получи копие от личните данни, които са в процес на обработване, изисква на субекта на данни да се предостави точна и разбираема реплика на всички тези данни. Това право предполага възможност за получаване на копия от извлечения от документи и дори от цели документи или от извлечения от бази данни, които съдържат посочените данни, ако предоставянето на такова копие е от съществено значение, за да може субектът на данните ефективно да упражни предоставените му с Регламента права (т. 45 от решението). Това тълкуване е препотвърдено и доразвито от СЕС в Решение от 26.10.2023 г. по дело C-307/22 (FT срещу DW), където изрично е прието, че в контекста на задълженията за прозрачност (чл.12, §1 от ОРЗД) предоставянето на обобщени компилации или изолирани текстови извадки създава реален риск от пропускане или неточно възпроизвеждане на съществена информация и лишава лицето от възможността да разбере контекста на обработването.
В разглеждания казус договорната документация (договори за заем, стандартни европейски формуляри, погасителни планове и анекси) представлява пряк първичен материален носител на личните данни на жалбоподателя и обективира самото правно основание за тяхната първоначална и последваща обработка (чл.6, §1, б. „б“ от ОРЗД). Предоставянето единствено на формална извадка от две изречения с трите имена и адреса на лицето не удовлетворява стандарта за пълен и контекстуализиран достъп по чл.15 от ОРЗД. Без достъп до съдържанието на документите-носители субектът на данни е лишен от обективна възможност да провери точния обем на събраните за него данни, източника им, основанията и сроковете за тяхното задържане и архивиране, както и да прецени дали обработването е законосъобразно с оглед евентуално упражняване на правата си на коригиране (чл. 16), изтриване (чл. 17), ограничаване на обработването (чл. 18), възражение (чл. 21) или право на иск (чл. 79 и чл. 82 от ОРЗД).
Неоснователен е доводът на ответника, че правото на достъп отпада поради

обстоятелството, че при сключването на договорите на потребителя е бил предоставен екземпляр съгласно чл. 10 от ЗПК. Правото на достъп до лични данни по чл.15 от ОРЗД е автономно субективно публично право, установено в правото на ЕС и Хартата на основните права на ЕС (чл. 8, пар. 2). То съществува паралелно с гражданскоправните и потребителските правила и упражняването му не е обусловено от това дали лицето пази или е изгубило първоначалния хартиен екземпляр от договора. Администраторът, който съхранява тези документи в изпълнение на законови и регулаторни задължения (включително по ЗМИП и Наредба № 22 на БНБ за ЦКР), извършва обработване по смисъла на чл. 4, т. 2 от ОРЗД (чрез съхранение и извличане) и дължи достъп до тях при поискване.
Неоснователно е и позоваването на ответника на фигурата на „злоупотреба с право“ по чл.12, §5 от ОРЗД и Решение на СЕС от 19.03.2026 г. по дело C-526/24 (Brillen Rottler). Съгласно цитираното решение, първоначално искане за достъп може да се квалифицира като „прекомерно“ единствено по изключение, когато администраторът докаже при условията на пълно и главно доказване злоумишлено намерение на лицето – например изкуствено създаване на предпоставки за водене на искове за обезщетение. В конкретното производство дружеството не е ангажирало никакви доказателства за подобно злоупотребително поведение. Искането на П. касае негови лични, реално съществували кредитни правоотношения с ответника. Обстоятелството, че пълномощникът представлява лицето и пред други финансови институции, или че получената информация би могла да послужи за защита на права в евентуални граждански спорове, не съставлява злоупотреба с право. Както изрично прие СЕС по дело C-307/22, субектът на данни не е длъжен да мотивира искането си за достъп, а преследването на легитимни правни цели извън защитата на данните не лишава лицето от правата му по ОРЗД.
Доколкото исканите документи съдържат лични данни на служители на кредитора или търговска информация, това не дава право на администратора да откаже цялостно достъпа, а го задължава да приложи принципа на пропорционалност по чл.15, §4 от ОРЗД и чл.37а, ал.1, т.8 от ЗЗЛД, като предостави документите след надлежно заличаване (анонимизиране) на защитените данни на трети лица.
Относно позоваването на чл.20 от ОРЗД (право на преносимост), съдът отчита, че това право има специфичен предмет – данни, предоставени пряко от субекта, обработвани автоматизирано въз основа на съгласие или договор, в структуриран и машинночетим формат. Правото по чл.20 не включва задължение за издаване на копия от самите писмени договори и справки. Доколкото обаче искането на П. изрично и кумулативно се основава на чл.15 от ОРЗД, администраторът е бил длъжен да осигури достъп и копия от документите на основание чл.15, §1 и §3 от ОРЗД.
По изложените съображения оспореният отказ от 07.05.2026 г. в обжалваната му част е незаконосъобразен и следва да бъде отменен. Естеството на акта не позволява решаването на спора по същество от съда (тъй като преценката за техническия способ на предоставяне и необходимото анонимизиране на лични данни на трети лица принадлежи на администратора). Поради това, на основание чл.173, ал.2 от АПК, преписката следва да бъде изпратена на „СИТИ КЕШ“ ООД за ново произнасяне по подаденото от Ж. М. П. заявление от 08.04.2026 г. за упражняване на правото на достъп по чл.15, §1 и § 3 от ОРЗД, при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото решение, в 14-дневен срок от

получаването й.
При този изход на делото, на основание чл.143, ал.1 от АПК, оспорващият има право на направените по делото разноски. От представения списък на разноските се установява заплатена държавна такса в размер на 5,11 евро (пет евро и единадесет евроцента), която следва да бъде възстановена от ответника. По отношение на претендираното адвокатско възнаграждение, от приложения по делото договор за правна защита и съдействие е видно, че правната помощ е оказана безплатно на основание чл.38, ал.1, т.2/т.3 от Закона за адвокатурата. Съгласно чл.38, ал.2 от ЗАдв, в този случай адвокатът има право на възнаграждение в размер, определен от съда, което се присъжда в полза на адвоката. Съобразявайки фактическата и правна сложност на делото, обема на извършената правна дейност (изготвяне на жалба, писмени молби и становища), критериите по чл.36, ал.3 от ЗАдв и ориентировъчните стойности по Наредба № 1/2004 г. за размера на възнагражденията за адвокатска работа съгласно практиката на СЕС по дело C-438/22, съдът определя възнаграждение за осъществената адвокатска защита в размер на 460,16 евро (четиристотин и шестдесет евро и шестнадесет евроцента), платимо от ответника в полза на адвокат М. В. М.. На ответника разноски не се дължат.
Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 и чл.173, ал.2 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 52-ри състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ отказа на „СИТИ КЕШ“ ООД, [населено място], обективиран в отговор от 07.05.2026 г., постановен по заявление с вх. № от 08.04.2026 г., подадено от Ж. М. П., чрез пълномощника си адв. М. В. М., в частта, с която е отказано предоставянето на копия от документите – носители на лични данни (договори за кредит, стандартни европейски формуляри, погасителни планове и съпътстваща документация), съдържащи обработвани лични данни на лицето за периода от 08.04.2021 г. до 08.04.2026 г.
ИЗПРАЩА преписката на „СИТИ КЕШ“ ООД, [населено място] за ново произнасяне по подадено от Ж. М. П., чрез пълномощника си адв. М. В. М. заявление с вх. № от 08.04.2026 г., за упражняване на правото на достъп по чл.15, §1 и §3 от Регламент (ЕС) 2016/679, съобразно дадените в мотивите на настоящото решение задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона, в 14-дневен срок от получаване на преписката.
ОСЪЖДА „СИТИ КЕШ“ ООД, [населено място] да заплати на Ж. М. П. от [населено място] сума в размер на 5,11 евро (пет евро и 11 евроцента), представляваща разноски за внесена държавна такса..
ОСЪЖДА „СИТИ КЕШ“ ООД, [населено място] да заплати на адвокат М. В. М. (Еднолично адвокатско дружество „М.“, с адрес: [населено място], [улица], ет. 5, офис 42), сумата в размер на 460,16 евро (четиристотин и шестдесет евро и 16 евроцента), представляваща адвокатско възнаграждение на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата по договор за правна защита и съдействие по настоящото адм. дело №6443/2026 г. по описа на АССГ за процесуално представителство на Ж. М. П. от [населено място].
Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138, ал.3 АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: